

[Glistrup.]

ter, for der sidder masser af enker, som simpelt ikke kan få skaffet sig det, fordi de er lænket til at have disse aktieposter i ikke-børsnoterede selskaber, og derfor vil de under hr. Grünbaums forhold komme af med en urimelig høj formueskat.

Ifølge hr. Grünbaums andet råd, anden trøst, kunne de bare søge om nedsættelse, søge om eftergivelse af skatten: Dertil må jeg sige, at embedsmændene hverken i denne eller den forrige finansministers tid er videre imødekommende over for den, der på papiret har en formue på 1, 2, 3 mill. kr., selv om det altså dækker over noget, der overhovedet ikke giver indtægtsafkast; de er ikke videre forstående, men forhåbentlig vil de være det i den kommende finansministers tid.

Ordføreren for forslagsstillerne (Grünbaum) (S):

Hvis det var så nemt, som hr. Glistrup nu fremstillede det: at enhver kan skaffe sig sin formue ned på 450.000 kr. kan jeg slet ikke se, der er noget problem, for vi har jo netop en formueskattefri grænse på 450.000 kr.; derfor burde hr. Glistrup altså uden videre kunne tiltræde mit forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Procenttillæg, ekspropriation, jordfordeling og afløste jordrentebrug m. v.)

(Lovforslaget (nr. 140) findes i tillæg A. sp. 2465, fremsættelsen i tidenden sp. 3640).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Grünbaum (S):

Personlig ville jeg meget gerne her i dag have været i den situation, at jeg kunne have sagt nogle pæne ord om finansministerens forslag. Det kan jeg desværre ikke. Jeg må sige, at det forslag, der her foreligger fra finansministeren og regeringen, er en stor skuffelse for mit parti, og jeg vil også karakterisere forslaget som et typisk venstreforslag, det er ikke et forslag fra en regering, der virkelig ønsker at få et bredt samarbejde i dette folketing om disse problemer.

Der er ikke tvivl om, at der i befolkningen er et ganske klart krav om, at de af inflationen skabte kapitalgevinster i hvert fald delvis bør inddrages til samfundet, og i den forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at naturligvis skal ejerne af fast ejendom have fuld dækning — og jeg sætter streg under fuld dækning — for inflationen for den del af ejendommenes værdi, som de selv har præsteret gennem en opsparing eller en arbejdsindsats. Det tror jeg nok der er grund til at sætte en tyk streg under. Der er ingen i dette land, der skal berøves frugterne af egen indsats, og derfor har vi i mit parti været indstillet på, at det årlige skattefrie tillæg på 6 pct. til anskaffelsesværdien godt kunne sættes noget op, det har jeg tidligere udtalt. En forhøjelse til 8 pct. ville vi ikke finde urimelig. En sådan opregulering har jeg som sagt givet udtryk for at vi ville være villige til at medvirke til, men dog under forudsætning af, at man så reducerede eller måske helt afskaffede det særlige skattefrie begyndelsestillæg på 30 pct. Men dette tillæg har finansministeren jo overhovedet ikke rørt ved, og samtidig foreslår regeringen nu den årlige procent sat op til 9, altså fra 6 til 9, en forhøjelse på 50 pct. Men ikke nok med det, man foreslår også, at beregningen af det årlige tillæg, som nu skal være 9 pct., skal ske efter rentes renteprincippet.

Hvad betyder det så i praksis? Det betyder, at den skattefrie stigning, som man får dette reguleringstillæg for, på blot 8 år kan være helt op til 100 pct. af anskaffelsesværdien — ja, det kan være mere, for 30 pct.-tillægget kommer jo også til, altså i virkeligheden at man kan have en stigning på 130 pct. på kun 8 år og så alligevel være skattefri. Og så har jeg endda ikke engang nævnt, at man i den sidste ende kan trække 20.000